

sat i Mar, idet der ikke forlanges saa meget som i tidligere Mar. Udvalget kan imidlertid ikke se rettere end, at man maatte kunne hjælpe sig endnu billigere end der her er foreslaaet. Det var vel f. Eks. ikke umuligt, at man kunde benytte de Remingtoner, man har. (Marineministeren [M. Ravn]: Det har man gjort!) Ja vel! Men i større Omfang, nu for Tiden beovæbner man jo Forsærkningerne med dem, men efterhaanden som den Bevilling, vi nylig stemte over, skrider frem, vil vel Forsærkningerne ogsaa blive beovæbnet med Geværer af Model 1889, og der vil da blive adskilligt flere Remingtonere ledige. Under Konto 4 o. foreslaar Flertallet at nægte en Bevilling til Revolvere. Det er for Resten kun det første Bidrag paa 30,600 Kr., som der her er Tale om. Foruden de almindelige finansielle Hensyn, som ogsaa her have gjort sig gældende, er der ogsaa det specielle, at disse Revolvere ere beregnede lovlig dyrt, nemlig til 61 Kr. Stykket, hvilket turde være en glubst Pris for en Revolver. De Metrail-leuser med Ammunition, som der under 4 d. forlanges 58,000 Kr. til, har man ogsaa ment at burde nægte. De ere nærmest bestemte, staar der i Anmærkningerne, til Brug for Krydseren „Hejmdal“ og Panserbatteriet „Stjold“. Men Krydseren „Hejmdal“ bliver først fuldført i Løbet af næste Finansaar, og Panserbatteriet „Stjold“ først i Finansaaret 1896, saa at man har ment, at der ikke var nogen Nødvendighed for allerede i Mar. at gaa til denne Bevilling. Post 7 a., Ombygning af den sidste Lønge af 1-Stages Huse i Nyboder, hører til de provisoriske Poster, som jeg ikke skal gaa nærmere ind paa. — Ved Post 6 b. har Udvalget forbeholdt sig sin Stilling. Man er nemlig ikke uvillig til at gaa til en Udvidelse af Markedetieriet paa Orlogsværftet, idet man maa indvise, at det er en hensigtsmæssig Foranstaltning, som ikke bør udskydes for længe. Men man har ment, at Overlaget her er for højt og haaber paa, at der vil kunne opnaas billigere Vilkaar.

Jeg skal med Hensyn til Marineministeriets ekstraordinære Budget som Helhed bemærke, at naturligvis har Synspunktet for Behandlingen af dette som af Krigsministeriets Budget væsentlig været finansielt. Man har ment at burde holde dette Afsnit af Finansloven inden for omtrent de samme Grænser, som Tinget i Fjor fastsatte. Man er i Mar endog kommen noget derunder, maa jeg indrømme, om end ikke meget betydeligt. I Fjor var det 426,000 Kr., i Mar bliver det 408,000 Kr., men jeg

maa samtidig bemærke, at man jo har forbeholdt sig sin Stilling til Markedetieriet paa Orlogsværftet; det er jo muligt, at man, naar man fik et billigt Overlag, kunde komme noget op ved at bevilge denne Post. Hvis Udvalget eller dets Flertals Forslag bliver vedtaget, vil den samlede Nægtelse paa Marineministeriets Budget udgøre en Sum af 671,000 Kr., medens man paa Krigsministeriets Budget har nægtet 1,610,000 Kr.

Bluhme: Jeg har tilladt mig at stille et Endringsforslag om Nybygningen af et Skib til Brug ved Vestkysten. Jeg skal tillade mig først at bemærke, at det ikke er noget særligt Esbjærg-Lovforslag, jeg her er fremkommen med, men et Forslag, som er af Interesse for Skibsfarten paa hele Vestkysten, saa vel den større som den mindre. Naar jeg her har stillet et Forslag som dette, ganske vist uden at vide den nødvendige Sum, som dertil maa opføres paa Budgettet; da jeg naturligvis ikke har funnet have et Overlag over, hvad et saadant Skib koster, er det med en vis Tiltrædelse af den ærede Marineminister, idet han selv havde ment at ville fremkomme med et saadant Forslag. Beregningerne over, hvad det vilde andrage, vilde næppe kunne foreligge før 3dje Behandling, og Ministeren havde derfor ikke noget imod, at der blev givet ham Anledning til allerede nu at udtale sig derom. Desuden er der den Omstændighed, at selv om Forslaget fremkom til 3dje Behandling, vilde i det mindste jeg og de, der ikke ere Medlemmer af Udvalget, være afstaaene fra at udtale sig om det, og Sagen saaledes være afgjort, forinden den kom til Tinget, for saa vidt som Finansudvalgets Indstillinger i Reglen blive vedtagne. Jeg vil dog gerne fremhæve, at det, der her er Tale om, er, at der af Hensyn til de betydelige Værdier, hvorom det drejer sig for vor hele Skibsfart og Handel, Indførsel som Udførsel, for Bevarelsen og Sikringen af Menneskeliv under den forøgede Trafik, maa anvendes en Damper paa Vestkysten, som navnlig i den Tid, paa hvilken Trafikken her er størst og vigtigst, kan være til Assistance saa vel for Skibe som for Vagervæsenet, for at det kan sørge for, at dette kan være i en tilbørlig Tilstand paa den Tid af Aaret. Selv om Esbjærg Havn aldrig er lukket for Skibsfarten, kan dette dog ikke afskade den Banfælighed for Skibenes Andvning af denne Havn, som Ismasserne langs Kysterne forarsage, og den ærede Marineminister vil vist give mig Ret i, at Vestkysten inden for Horns Rev er et af de farligste Steder at